

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 14. aprila 2005

v združenih zadevah C-128/03 in C-129/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Consiglio di Stato): AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas in drugi ⁽¹⁾

(Notranji trg z električno energijo — Zvišanje pristojbine za dostop do nacionalnega prenosnega sistema električne energije in za njegovo uporabo — Državne pomoči — Direktiva 96/92/ES — Dostop do omrežja — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2005/C 132/09)

(Jezik postopka: italijanščina)

V združenih zadevah C-128/03 in C-129/03, katerih predmet sta predloga za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljena na Sodišče z odločbama Consiglio di Stato (Italija) z dne 14. januarja 2003, ki sta na Sodišče prispeli dne 24. marca 2003, v postopkih AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas in drugi, ob udeležbi: ENEL Produzione SpA, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, A. Borg Barthet, S. von Bahr (poročevalec), J. Malenovský in U. Lohmus, sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorka, dne 14. aprila 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Ukrep, kot je ta, ki je sporen v glavni stvari, ki le podjetjem za proizvodnjo in distribucijo električne energije, ki izvira iz hidroelektrarn in geotermalnih elektrarn, začasno nalaga zvišanje pristojbine za dostop do nacionalnega prenosnega sistema električne energije in za njegovo uporabo, da bi se izravnala korist, ki so jo ta podjetja v prehodnem obdobju imela z liberalizacijo trga z električno energijo zaradi prenosa Direktive 96/92 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo, pomeni razlikovanje med podjetji glede dajatev, ki izhaja iz narave in splošne ureditve spornega sistema dajatev. Zato to razlikovanje samo po sebi ne pomeni državne pomoči v smislu člena 87 ES.

Vendar pomoči ni mogoče preverjati ločeno od učinkov njenega načina financiranja. Če sta v položaju, kot je ta v glavni stvari, zvišanje pristojbine za dostop do nacionalnega prenosnega sistema električne energije in za njegovo uporabo ter nacionalni program pomoči neločljivo vsebinsko povezana, v smislu, da se prihodek od zvišanja nujno nameni za financiranje te pomoči, je navedeno zvišanje sestavni del tega programa in ga je torej treba preučiti skupaj z njim.

2. Pravilo nediskriminatornega dostopa do nacionalnega prenosnega sistema električne energije, ki ga vzpostavlja Direktiva 96/92, ne

nasprotuje, da država članica sprejme začasni ukrep, kot je ta, ki je sporen v glavni stvari, ki le nekaterim podjetjem za proizvodnjo in distribucijo električne energije nalaga zvišanje pristojbine, ki se dolguje za dostop do tega sistema in za njegovo uporabo, da bi se izravnala korist, ki so jo ta podjetja imela v prehodnem obdobju s spremembo pravnega okvira zaradi liberalizacije trga z električno energijo, ki izhaja iz prenosa navedene direktive. Vendar se mora predložitev sodišče prepričati, da zvišanje pristojbine ne presega tistega, kar je nujno za izravnavo omenjene koristi.

⁽¹⁾ UL C 146, 21.6.2003.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 12. aprila 2005

v zadevi C-145/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Juzgado de lo Social n° 20 de Madrid): dediči Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in drugim ⁽¹⁾

(Socialna varnost — Člena 3 in 22 Uredbe št. 1408/71 — Člen 22 Uredbe št. 574/72 — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici, kot je pristojna država članica — Potreba po življenjsko pomembnem zdravljenju — Napotitev zavarovanca v bolnišnico tretje države — Obseg obrazcev E 111 in E 112)

(2005/C 132/10)

(Jezik postopka: španščina)

V zadevi C-145/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Juzgado de lo Social n° 20 de Madrid (Španija) z dne 6. novembra 2001, ki jo je Sodišče prejelo dne 31. marca 2003, v postopku dediči Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), nekdanji Instituto Nacional de la Salud (Insalud), je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, sodniki, R. Silva de Lapuerta, sodnica, K. Lenaerts (poročevalec) in A. Borg Barthet, predsedniki senatov, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis in M. Ilešič, sodniki, generalni pravobranilec: L.A. Geelhoed, sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika, dne 12. aprila 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi: